त्रपोज्झिता स्पष्टमेव भीमगुप्तमबन्धयत् ॥ ३३० ॥
निगूढे नन्दिगुप्तादिद्रोहे लोकस्य योऽभवत् ।
सन्देहः स तया तेन व्यक्तकृत्येन वारितः ॥ ३३१ ॥
ताभिस्ताभिर्यातनाभिर्भीमगुप्तं निपात्य सा ।
षट्पञ्चाशे ऽभवद्वर्षे स्वयं क्रान्तनृपासना ॥ ३३२ ॥
प्रवृद्धरागया राज्ञ्या दत्तोद्रेको दिने दिने ।
सर्वाधिकारी तुङ्गोऽथ बभूवाधरिताखिलः ॥ ३३३ ॥
सभ्रातृकेन तुङ्गेन मीलिताःपूर्वमन्त्रिणः ।
राज्यविप्लवमाधातुमयतन्त विरागिणः ॥ ३३४ ॥
तेऽथ संमन्त्र्य कश्मीरानानिन्युः क्रूरपौरुषं ।
उग्रं विग्रहराजाख्यं दिद्दाभ्रातुः सुतं नृपं ॥ ३३५ ॥
मुख्याग्रहारान् स प्राप्तो विधातुं राज्यविप्लवं ।
धीमान् प्रायोपवेशाय द्रुतं प्रावेशयद्द्विजान् ॥ ३३६ ॥
विहितैक्येषु विप्रेषु लोकः सर्वोऽपि विप्लुतः ।
अन्वियेषान्वहं तुङ्गं तत्र तत्र जिघांसया ॥ ३३७ ॥
कस्मिंश्चित् पिहितद्वारे तुङ्गं प्रच्छाद्य वेश्मनि ।
दिनानि कतिचिद्दिद्दा तस्थावास्कन्दशङ्किनी ॥ ३३८ ॥
तया स्वर्णप्रदानेन सुमनोमत्तकादयः ।
ब्राह्मणाः समगृह्यन्त ततः प्रायो न्यवर्तत ॥ ३३९ ॥